

نویسنده : ایلی کلیفتن «Eli Clifton» .
منبع و تاریخ نشر : انتی وار «2021-02-16» .
برگردان : پوهندوی دوکتور سید حسام «مل» .

کارشناسان بانکهای اسلحه برای توسعه ویا گسترش جنگ افغانستان تلاش میکنند

**weapons biz bankroll pushing to extend afghan
war**

عکاسی از رویتر

این مقاله بادیلی بیست «Daily Beast = نشریه خبری آمریکای» مشترکاً نوشته
ویا تهیه شده است

بالاثر هدایت کنگره ایالات متحده در اوایل این ماه یک گروه تشکیل شده مطالعاتی در مورد افغانستان که ایجاد شد؛ این گروه بلافاصله به رییس جمهور «جو بایدن» توصیه کرد که مهلت تا اول ماه مه را مبنی بر عقب نشینی ویا خروج نیروهای خود از طولانی ترین جنگ آمریکا در افغانستان تمدید کند که البته این نوع توصیه در واقعیت امریک استراتژی ای است که به گفته ای بسیاری از کارشناسان خطر لغو ویا فسخ توافقنامه توشیح شده طالبان با ایالات متحده ویا که بطور بالقوه عقب انداختن پتانسیل صلح در افغانستان است یا که حتی محکوم کردن به شکست .

این موضوع شاید تعجبی نداشته باشد که در زمینه پیشنهاد یا توصیه های مهم این اشخاص؛ شباهت قابل توجهی وجود دارد ویا که این احتمال که «بایدن» موضوع حفظ و ماندن ویا نه ماندن نیروهای آمریکایی در افغانستان را موکول به شرایط می سازد یا بر تصمیمگیری او توصیه های این کارشناسان

تأثیر خواهد گذاشت؟

دو نفر از سه نفر هیئت ریسه اجرایی گروه و «9» نفر از جمع «12» نفر عضو مجمع عمومی گروه متشکل از آنچه گروه از آنها بعنوان «عضو» یاد میکند؛ که همین اکنون دارای روابط تنگاتنگ مالی با پیمانکاران اصلی دفاع یا قراردادیان دفاعی هستند؛ صنعتی که بیش از نیمی از بودجه دفاعی (740) میلیارد دلار ارتش ایالات متحده را از حضور طولانی مدت ارتش آمریکا در خارج از کشور سود بدست می آورد.

بین 26 «مشاور ارشد» که گروه مطالعه افغانستان با آنها مشاوره می کردند، تنوع بیشتری در دیدگاه ها و منافع مالی وجود داشت. حداقل سه نفر از این مشاوران به طور علنی هشدار داده اند که تمدید پیشنهاد خروج نیروها ممکن است خطرات قابل توجهی ایجاد کند. اما جلسه عمومی گروه مطالعه با پایگاه صنعتی نظامی عمیقاً در هم آمیخته است، زیرا نزدیک به «4» میلیون دلار از اعضای مشترک گروه و اعضای مجمع برای کار خود از هیئت های پیمانکاری دفاعی دریافت کرده اند. البته حمله اخیر طالبان به شهرهای مهم افغانستان انگیزه بیشتری برای سیاست گذاران آمریکایی برای نگه داشتن نیروها در افغانستان ایجاد کرده است، حتی به قیمت طولانی شدن یک درگیری طولانی مدت دو دهه و پایان مشخص آن

«(Mandy Smithberger = مندی اسمیتبرگر)»، مدیر مرکز اطلاعات دفاعی در پروژه نظارت بر دولت، گفت: «این نمونه خوبی از رویه است که از خانه مرغداری محافظت می کند.» وی افزود: «یکی از مشکلات در سیاست گذاری است خارجی ما این است که همه مشاوره ها به شدت تحت سلطه افرادی هستند که درگیر جنگ هستند.»

بعنوان مثال، جنرال بازنشسته جوزف اف. دانفورد، که او رئیس گروه مطالعه افغانستان است؛ دانفورد کسی است که او از سال «2015 تا 2019» به عنوان رئیس ستاد مشترک ارتش، فرمانده سپاه تفنگداران دریایی و فرمانده کل نیروهای ایالات متحده و «نا تو» در افغانستان از سال «2013» فعالیت کرده است.

وی یعنی دانفورد در کنار کلی آیوت، «Kelly Ayotte» نماینده نیوهمپشایر در سنا از سال «2011 تا 2016» و نانسی لیندبورگ «Nancy Lindborg»، رئیس و مدیرعامل بنیاد دیوید و لوسیلا پاکارد (David and Lucile Pakar)، رهبری این گروه را بر عهده داشت.

دانفورد و آیوت همچنین نه تنها از تخصص خود برای مشاوره به دولت «بایدن» در مورد جنگ افغانستان بلکه بخاطر دریافت پول نقد از پیمانکاران اصلی دفاع نیز استفاده کرده اند.

آیوت از سال «2017» در هیئت مدیره BAE Systems Inc. شرکت هوا فضایی بریتانیا، زیر مجموعه غول دفاعی انگلیس «BAE Systems plc» خدمت کرده است.

دانفورد نیز به نوبه خود سال گذشته به عضویت هیئت مدیره لاکهید مارتین (شرکت سلاح سازی آمریکا) درآمد پرونده های ثانویه نشان میدهد که دانفورد به عنوان بخشی از «طرح سهام عدالت مدیران Lockheed Martin»، به ارزش تقریبی «290,000» دلار سهام در اختیار دارد، طرحی برای اعطای سهام به مدیران به منظور «هم ترازوی بیشتر منافع اقتصادی خود با منافع سهامداران به طور کلی».

نه (9) نفر دیگر از اعضای گروه عمومی نیز ارتباط عمیقی با صنعت اسلحه داشتند و یاکه دارند. بسوزان ام. گوردون «Susan M. Gordon»، معاون اصلی اطلاعات ملی از سال «2017 تا 2019» (26,250) دلار پول نقد {از پیمانکار دفاعی CACI = consolidated analysis center incorporated = شرکت فناوری اطلاعات آمریکایی} برای کار نیمه سال خود در هیئت مدیره

خود در سال « 2020 » جمع آوری کرد و گزارش کرد که در حدود (160,000) دلار در سهام شرکت فناوری اطلاعات آمریکایی را دارد.

استیفن ج. هادلی در زمان زمامداری اول ریاست **جورج دبلیو بوش** به عنوان معاون مشاور امنیت ملی خدمت کرد، نقشی که در آن وی استعفای خود را به دلیل سهمگیری اش در اجازه دادن اطلاعات نادرست در مورد عراق برای پیگیری مواد ادعا شده سلاح هسته ای به منظور گنجاندن اصطلاح نیجر « واژه تحقیر آمیز » به رئیس جمهور در بیانیه سال (2003) به ادرس اتحادهای ارائه داد. **بوش** درخواست استعفای **هادلی** را رد کرد و **هادلی** در سال « 2005 » به سمت مشاور امنیت ملی درآمد، و در سال « 2007 » یک کارزار تبلیغات برای افزایش نیروهای نظامی در عراق را رهبری کرد.

پس از دولت یا زعامت «بوش»، **هادلی** پول نقد دریافت کرد، در سال (2010) به هیئت مدیره **ریتون (Raytheon's)** پیوست و طی « 9 » سال بعد؛ تقریباً « 2.6 » میلیون دلار جایزه نقدی و سهام دریافت کرد. **مارگارت او سالیوان (Margaret o Sullivan)**، که از سال (2005) تا (2007) به عنوان معاون مشاور امنیت ملی در عراق و افغانستان خدمت می کرد، در هیئت مدیره **ریتون** نیز خدمت می کند که یک قرارداد (145) میلیون دلاری برای آموزش پیلوتان نیروی هوایی افغانستان سروصورت میدهد او بین سالهای (2017 تا 2019) مبلغ (940,000) دلار پول و سهام از پیمانکار دفاعی دریافت کرد.

تقریباً « 4 » میلیون دلار غرامت از طرف (**Lockheed**، **CACI** و **Raytheon**) برای **Dunford**، **Gordon**، **Hadley** و **O'Sullivan** به دلیل نقش آنها به عنوان اعضای هیئت مدیره در شرکت های تجاری عمومی قابل پیگیری است، اما سایر روابط مالی با صنعت سلاح برای جلسات عمومی گروه مطالعه اعضای کمی مبهم ترند.

سناتور سابق **جو دونلی** شریک «آکینس گامپ» است که (240,000) دلار به نسبت خدمات لابی در سال « 2020 » از **Raytheon** دریافت کرده است. **میشل فلورنوی**، که در دوران ریاست جمهوری **اوباما** به عنوان معاون وزیر دفاع در امور سیاست فعالیت می کرد، همچنین بخشی از گروه عمومی مطالعات افغانستان بوده. وی هنگامی که **آنتونی بلینکن** بخشی از لیست مشتریان شرکت را به عنوان بخشی از روند نامزدی برای تبدیل شدن به وزیر امور خارجه «بایدن»، معرفی کرد، مشاور مشاور **WestExec Advisors** است. **لیزا موناکو**، همچنین عضو گروه عمومی، قبلاً به عنوان مشاور امنیت داخلی و ضد تروریسم در اداره «اوباما» فعالیت می کرد. او در **WestExec** به عنوان «مدیر اصلی» ذکر شده است، و «**O'Sullivan** مشاور ارشد» است.

در واقع، فقط یک رئیس مشترک، **لیندبورگ**، و سه نفر از اعضای گروه عمومی - رئیس کمیته نجات بین المللی و مدیر عامل شرکت **دیوید میلیبند**، مدیر عامل موسسه **مک کین مارک گرین** و همکار شرکت **RAND جیمز دابینز** - بدون ارتباطات مشخص نهادی یا امانتداری صنعت با سلاح ها هستند.

سمیتبرگر گفت: «این نشان می دهد که دولت از منظرهای گوناگونی برخوردار نیست.» «این صحبت از تسخیر سیاست خارجی ما توسط صنایع دفاعی است.»

نه موسسه صلح ایالات متحده، میزبان این گروه، و نه هیچ یک از رسای مشترک یا اعضای گروه عمومی به درخواست برای اظهار نظر در مورد تعارض احتمالی منافع بین کارهای خارجی انجام شده توسط اعضای گروه و توصیه های سیاسی آنها در مورد جنگ افغانستان پاسخ ندادند.

همانطور که **جان اتان شروین** - مدیر برنامه عملیات ویژه در مرکز تجزیه و تحلیل نیروی دریایی و مشاور ارشد این گروه - خاطر نشان کرد، گروه مطالعاتی افغانستان با متخصصانی که از عقب نشینی اول ماه مه حمایت می کنند یا نگرانی هایی در مورد اینکه ممکن است این طرح منجر شود،

مشورت کردند.

گروه مشاوران ارشد یک گروه کاملاً متنوع از افراد با تخصص واقعاً عمیق در مورد افغانستان و حوزه های مختلف عملکردی بود که برای تأمل در آینده افغانستان از اهمیتی برخوردار است " آنها واقعاً کار خوبی را انجام دادند که گروهی از مشاوران ارشد را گرد هم آوردند که می توانند در مورد همه مسائل صحبت کنند و از منظر منافع ایالات متحده این کار را انجام دهند اما **شروندن** با نتیجه گیری نهایی این گروه موافقت کرد و خاطر نشان کرد: "مسئله اصلی این است که گزارش میزان اهرم های موجود در ایالات متحده را بیش از حد ارزیابی می کند، خصوصاً در مورد مواردی مانند مقابله با فساد در افغانستان و جلب طالبان از برخی جهات، به خواسته های ایالات متحده در ساختارهای توافق نامه ایالات متحده و طالبان انعطاف شده است وی اظهار داشت: "اگر فکر کنید که اهرم فشار ایالات متحده کمتر از آنچه در گزارش تصور شده است، فکر می کنید که می توانید نتیجه بگیرید که تمدید حضور یک جا نبه، همانطور که در گزارش آمده است، منجر به دور شدن طالبان از روند صلح، خواهد شد" وی افزود.

یک انتقاد مشابه توسط یکی دیگر از مشاوران گروه، یعنی از **پارنت روبین**، که مشاور ارشد برای افغانستان و پاکستان در زمان دولت «**اوباما**»، بود به واشنگتن پست گفت که نقض یک جا نبه مهلت خروج اول ماه مه اشتباه است، یعنی اگر نیروهای آمریکا بگونه یکجا نبه بدون موافق دولت افغانستان در ماه مه صورت گیرد اشتباه است پس او از کاخ سفید خواست برای مدت شش ماه خروج نیروها را به تعویق اندازد و به ارتباط موضوع به مذاکره بپردازد.

روبین و مشاور همکار گروه مطالعاتی افغانستان، **لورل میلر**، که به عنوان معاون و سپس نماینده ویژه افغانستان و پاکستان از (2013 تا 2017) خدمت می کرد، هر دوی آنها پیشنهاد کرده اند که در جدول زمان بندی خروج نیروها غرض مذاکره شش ماه مهلت در نظر گرفته شود، یعنی با حفظ یک محدودیت زمانی مشخص حضور نظامی آمریکا در افغانستان ضرور است، محدودیتی که این گروه در پیشنهاد خود برای تمدید جدول زمان بندی بخاطر عقب نشینی نکرده اند برای **شروندن**، به نوبه خود، روشن بود که مسیر سیاست برای تمدید مهلت اول مه ممکن است ساده نباشد، ارزیابی که **میلر** نیز در آن اشتراک دارد **شروندن** گفت: "طالبان کاملاً واضح است که اگر سربازان آمریکایی تا ماه مه بیرون نروند، آنها آن را لغو معامله «توافقنامه جانبین» می دانند" "بتنها راه کار تمدید این است که اگر ایالات متحده با طالبان در مورد تمدید مذاکره کند، که ممکن است که طالبان به امتیازات اضافی از ایالات متحده نیاز داشته باشند".

----- **با تقدیم سلامها «2021-02-18»**